

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: J. K.

proti

žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové**, IČ 00026051
sídlem Zieglerova 189, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2021, č. j. 1 SIN 102/2021-20,

takto:

- I. Žalované rozhodnutí Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 24. 8. 2021, č. j. 1 SIN 102/2021-20, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Chrudimi (dále jen „OSZ v Chrudimi“) ze dne 26. 7. 2021, č. j. 1 SIN 4/2021–4 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto rozhodnutím OSZ v Chrudimi odmítlo žádost žalobce o poskytnutí informací podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“ nebo jen „*informační zákon*“).

II. Podstata věci

2. Žalobce podal dne 20. 7. 2020 prostřednictvím žalovaného trestní oznámení, které bylo následně postoupeno na OSZ v Chrudimi. Dne 16. 7. 2021 doručil žalobce na OSZ v Chrudimi žádost o informace ve smyslu informačního zákona, ve které žádal o poskytnutí kopie spisového přehledu a obalu dozorového spisu vedeného pod sp. zn. 1 ZN 106/2020 (dále jen „*spisový přehled a obal spisu OSZ*“) a o poskytnutí kopie dokumentu, na základě kterého OSZ v Chrudimi mělo postoupit uvedené trestní oznámení spolu s přílohami Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje, Oddělení hospodářské kriminality Chrudim (dále jen „*dokument OSZ o postoupení Policii ČR*“).
3. OSZ v Chrudimi odmítlo žádost žalobce o poskytnutí kopie spisového přehledu a obalu spisu OSZ s odůvodněním, že tyto dokumenty obsahují zejména interní pokyny, které nedopadají na práva a právem chráněné zájmy osob stojících mimo systém státního zastupitelství. Obdobně pak OSZ v Chrudimi odůvodnilo neposkytnutí dokumentu OSZ o postoupení Policii ČR s tím, že se jedná *per analogiam* o interní pokyn.
4. Prvostupňové rozhodnutí napadl žalobce odvoláním. Namítal, že OSZ v Chrudimi dostatečně neodůvodnilo odmítnutí žádosti. Poukázal na to, že Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (dále jen „*Krajské ředitelství*“) mu mezitím dokument OSZ o postoupení Policii ČR částečně poskytlo. Žalobce dále popsal, proč má za to, že dokument OSZ o postoupení Policii ČR má vliv na práva žalobce a uvedl, že nebylo důvodné žalobci odepřít poskytnutí dokumentů, neboť ani kritéria pro neposkytnutí informací dle § 11 odst. 6 InfZ nebyla naplněna.
5. Žalovaný shledal prvostupňové rozhodnutí zákonné, dostatečně odůvodněné a ztotožnil se s argumentací OSZ v Chrudimi, že požadované dokumenty, resp. informace v nich obsažené, jsou vnitřními pokyny. Uzavřel, že nemůže hodnotit postup Policie ČR, na jehož základě byl žalobci dokument OSZ o postoupení Policii ČR částečně poskytnut.

III. Shrnutí žaloby

6. Žalobce napadl žalobou ze dne 28. 8. 2021 všechny výroky rozhodnutí a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí, jakož i prvostupňové rozhodnutí, zrušeno. Dále navrhl, aby krajský soud nařídil OSZ v Chrudimi požadované informace poskytnout a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

7. Žalobce v žalobě shrnul průběh řízení a namítl, že argumentace žalovaného je nesprávná, protože ignoruje existenci některých ustanovení informačního zákona, zejména § 11 odst. 1 InfZ, dle kterého povinný subjekt požadované informace může poskytnout, a taktéž je argumentace žalovaného v rozporu s dostupnou judikaturou. Žalobcem požadované informace informační povinnosti dle informačního zákona podléhají. Žalovaný si nevzal za příklad ani jemu v rámci odvolání doručené rozhodnutí Krajského ředitelství, na základě kterého byl žalobci dokument OSZ o postoupení Policii ČR částečně poskytnut. Žalobce se dále v této souvislosti odvolal na princip legitimního očekávání.
8. Žalobce poté svou žalobu doplnil celkem čtyřmi podáními. K podání ze dne 8. 9. 2021 pak přiložil rozhodnutí, které bylo Krajským ředitelstvím vydáno po zrušení původního rozhodnutí Ministerstvem vnitra a na základě kterého byl žalobci znovu poskytnut dokument OSZ o postoupení Policii ČR pouze s anonymizovanými osobními údaji zúčastněných osob. Z takto poskytnutého dokumentu žalobce vyvozuje, že se státní zástupce OSZ v Chrudimi mohl dopustit trestného činu a vydal pokyn v rozporu se zákonem. Žalobce v této souvislosti dále uvedl, že státní zástupce OSZ v Chrudimi postupoval vůči žalobci zaujatě.
9. V žalobě a podáních, kterými žalobce svou žalobu doplnil, citoval judikaturu Ústavního soudu a správních soudů, kterou považuje za přílehu, zejména judikaturu týkající se požadavku řádného odůvodnění rozhodnutí, kterým je žadateli odepřeno poskytnutí informací s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Zopakoval, že spisový přehled, resp. spisový obal dozorového spisu státního zastupitelství, obsahuje pokyny státního zástupce zaměstnancům státního zastupitelství, které jsou vnitřními pokyny. K důvodům neposkytnutí dokumentu OSZ o postoupení Policii ČR žalovaný odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. Žalovaný dále uvedl, že poskytnutím spisového přehledu a obalu spisu OSZ by žalobce získal seznam doručených a odesílaných dokumentů v konkrétní trestní věci a mohlo by dojít ke zmaření předmětu a účelu trestního řízení, resp. by byla výrazně zpochybňována role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů, jak v obecné rovině, tak i v intencích konkrétních okolností posuzované věci. Informace o tom, jak konkrétně probíhá činnost povinného subjektu při vyřizování určitého typu podání, jaká je posloupnost a časová náročnost jednotlivých úkonů atd., by např. mohly být zneužívány k procesním obstrukcím. Jakékoli zpřístupňování kvalifikovaných informací týkajících se interních postupů při vyřizování konkrétních trestních věcí by mohlo mít negativní dopad na schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit stanovené úkoly v rámci trestního řízení. I když některé dílčí informace samy o sobě k takovému následku nutně vést nemusí, v kombinaci s jinými k takovému důsledku dojít může. O tom, že tato eventualita není pouze hypotetická, dle žalovaného zřetelně svědčí okolnosti nyní posuzované věci.
12. Požadavek žalobce na poskytnutí dokumentu, který již obdržel a má ho k dispozici, svědčí dle žalovaného o zneužívajícím postupu žalobce. Žalobce se domáhá opakovaně zásadně

neveřejných a stále podrobnějších informací souvisejících s jeho konkrétní trestní věcí, resp. se souvisejícími spisy orgánů činných v trestním řízení.

13. Dále žalovaný uvedl, že pro něj není závazná rozhodovací praxe jiných orgánů ohledně vyřizování žádostí o poskytnutí informací, když rozhodování o takové žádosti je řízením, v němž povinné subjekty zpravidla zvažují rozdílné skutkové okolnosti, byť by byl požadován totožný typ informací.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s.
16. V projednávané věci je stěžejní otázkou, zda byly splněny podmínky pro neposkytnutí žalobcem požadovaných dokumentů, a sice dokumentu OSZ o postoupení Policii ČR a kopie spisového přehledu a obalu spisu OSZ.

V.a. Příslušná právní úprava

17. Podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.*
18. Podle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ *povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.*
19. Podle § 11 odst. 6 InfZ *povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*
20. Podle § 16 odst. 5 InfZ *při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.*

V.b. Posuzování žádostí o informace z dozorového spisu st. zastupitelství

21. Předně je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2011, č. j. 2 As 93/2011–79, z něhož vyplývá, že žádost o informace z dozorového spisu je nutné vyřídit dle informačního zákona s tím, že v takových případech je nutno vážit, zda a v jakém rozsahu se uplatní příslušná zákonná omezení práva na poskytnutí informace.

Ústavní soud již v rozhodnutí ze dne 26. 7. 2005, sp. zn. I. ÚS 54/05, uzavřel, že právo nahlížet do spisu ve smyslu § 65 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nevztahuje na nahlížení do materiálů, které jsou pouhými vnitřními pomůckami a pracovními materiály orgánů činných v trestním řízení, s tím, že právo nahlížet do spisu se nevztahuje rovněž na pokyny státního zástupce, které udílí policejnímu orgánu.

22. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 10. 2011, č. j. 2 As 93/2011–79, vyslovil závěr, že pokud je požadována informace ze spisů týkajících se trestního řízení, je nutné zkoumat, zda jsou naplněny důvody pro neposkytnutí takové informace dle § 11 odst. 6 InfZ. Byť byl tento rozsudek Nejvyššího správního soudu vydán před účinností novely ust. § 11 odst. 6 InfZ, provedené zákonem č. 111/2019 Sb., kterým bylo upraveno znění § 11 odst. 6 InfZ do současné, účinné podoby, je uvedený závěr nepochybně aplikovatelný rovněž ve světle účinné právní úpravy, neboť ustanovení § 11 odst. 6 InfZ bylo poslední novelou oproti původnímu znění zjednodušeno a zestručněno a byla rozšířena množina případů, kdy lze odepřít poskytnutí informací s odkazem na citované ustanovení, nedošlo tedy k zúžení jeho aplikačního rozsahu (viz důvodová zpráva k návrhu zákona č. 111/2019 Sb.). Ust. § 11 odst. 6 InfZ představuje doplnění výluky z informační povinnosti povinných subjektů, zakotvené v § 11 odst. 4 písm. a) InfZ (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. §11. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck. 2016.). Krajský soud proto uzavírá, že v případě žádosti o poskytnutí informace ze spisů týkajících se trestního řízení je třeba rovněž zkoumat, zda jsou naplněny důvody pro neposkytnutí informace dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ. Pro případ, že trestní řízení neprobíhá, resp. nebylo zahájeno, je na místě vážit posouzení dle § 11 odst. 6 InfZ.
23. Jde-li o vnitřní pokyn nebo personální předpis ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, je nezbytné uvést, že některé části takového dokumentu se mohou týkat pouze vnitřních věcí povinného subjektu, některé však mohou autoritativně ovlivňovat činnost povinného subjektu navenek. V okamžiku, kdy některé části dokumentu mají dopady navenek, je vůči takovým částem vyloučena aplikace § 11 odst. 1 písm. a) InfZ (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. §11. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck. 2016.).
24. Krajský soud považuje za vhodné na tomto místě připomenout, že pokud celý požadovaný dokument informace ve smyslu § 11 odst. 4 písm. a) nebo § 11 odst. 6 InfZ či ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ obsahuje, pak je namístě odepřít žadateli poskytnutí celého dokumentu. Pokud však požadovaný dokument z některé jeho části takové informace neobsahuje a není jiného zákonného důvodu pro odepření poskytnutí této části dokumentu, resp. informací v této části uvedených, pak je povinný subjekt povinen tyto informace žadateli poskytnout, tj. poskytnout dokument žadateli částečně nebo požadované informace poskytnout jinak [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020–42 a nález Ústavního soudu ze dne 1. 7. 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20].

25. Krajský soud dále uvádí, že při posuzování zda poskytnout informace, u nichž může připadat v úvahu (nejen) omezení dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ nebo dle § 11 odst. 6 InfZ, je třeba mít na paměti, že povinný subjekt bude v případě poskytnutí takové informace žadateli povinen tuto informaci dle § 5 odst. 3 InfZ do 15 dnů od jejího poskytnutí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Rovněž je namístě vyhodnotit, zda se o takovou informaci jedná s přihlédnutím k jiným, již veřejně známým informacím a již poskytnutým informacím na základě jiných žádostí podle informačního zákona. Je tedy třeba vnímat, že informace se stane dostupnou neurčitěmu a předem neomezenému okruhu osob, a nikoli jen žadateli. Soud tuto okolnost připomíná proto, že z tvrzení žalobce by bylo lze jistým způsobem dovodit, že tento na požadovaných informacích ničeho zásadního, ve smyslu vedeného řízení nespátřuje, avšak u jiných osob tomu již tak být nemusí.

V.c. Požadavky na odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace z dozorového spisu st. zastupitelství

26. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že každé rozhodnutí, kterým je odpíráno žadateli poskytnutí informací dle informačního zákona, musí být řádně odůvodněno (viz např. rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020–42). Přirozeně proto tehdy, když povinný subjekt odpírá žadateli informace s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) InfZ nebo § 11 odst. 6 InfZ, musí vyložit, v čem konkrétně spatřuje naplnění podmínek, zakotvených v těchto ustanoveních, tedy uvést, jaké skutečnosti odůvodnily odepření požadovaných informací a z jakých důvodů by jejich poskytnutím došlo k ohrožení stanovených práv a zájmů. (TUHÁČEK, Miloš, JELÍNKOVÁ, Jitka. § 11. In: JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář. 2. Vydání. Praha: Wolters Kluwer. 2019.). Obdobně to pak platí, pokud povinný subjekt odpírá žadateli informace s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.
27. Krajský soud na základě shora uvedeného podotýká, že v každém konkrétním případě, kdy je žadateli odepíráno poskytnutí informací s odkazem na ust. § 11 odst. 6 InfZ nebo § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, je nutné se v odůvodnění rozhodnutí o žádosti vypořádat s tím, zda skutečně požadovaný dokument obsahuje informaci nebo informace, které se týkají předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku a zda by jejich poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci působit tak, jak je v § 11 odst. 6 InfZ uvedeno nebo zda obsahuje informace o probíhajícím trestním řízení nebo týkající se trestního řízení a jejich poskytnutí by ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení ve smyslu § 11 odst. 4 písm. a) InfZ.
28. Pokud povinný subjekt dospěje k závěru, že požadovaný dokument obsahuje informace, které se týkají pouze vnitřních věcí povinného subjektu a neupravují postup vůči třetím osobám a tyto žadateli s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ odepře, musí řádně odůvodnit, proč je jejich odepření nezbytné (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010–73, obdobně rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2020, č. j. 4 As 119/2020–21). Jejich

odepření může být nezbytné právě z důvodu naplnění podmínek zakotvených v § 11 odst. 4 písm. a) InfZ nebo v § 11 odst. 6 InfZ nebo může být nezbytné z jiného důvodu.

V.d. Spisový přehled a obsah spisu OSZ

29. Jde-li o spisový přehled a obal spisu OSZ, je třeba konstatovat, že obecně spisový přehled poskytuje informace o tom, jaké dokumenty jsou ve spisu založeny. Dozorový spis dle § 140 odst. 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 25. 10. 2004, č. 7/2004, obsahuje, kromě rozhodnutí a opatření státního zástupce a dalších písemností dokumentujících výkon jeho dozoru, též stejnopisy nebo kopie protokolů o výsledku obviněného a nejdůležitějších svědků, klíčových znaleckých posudků, protokolů o hlavním líčení a soudních rozhodnutí. Dozorový spis tedy může obsahovat i vnitřní pokyny státního zástupce. Spisový přehled nicméně není sám o sobě aktem abstraktní povahy, který by sloužil k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jehož vydání by se opíralo o právně zakotvený vztah podřízenosti k vydavateli aktu, nejde ani o individuální pokyn (viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 28/2007–89 a dále rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010–74). Totéž pak platí, jde-li o obal spisu. Byť tedy uvedené materiály mohou naznačovat, že se ve spisu určité vnitřní pokyny mohou nacházet, nelze spisový přehled ani obal spisu OSZ bez dalšího podřadit pod pojem vnitřního pokynu nebo personálního předpisu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.
30. Spisový přehled a obal dozorového spisu státního zastupitelství však nepochybně mohou obsahovat údaje ve smyslu § 11 odst. 6 InfZ nebo ve smyslu § 11 odst. 4 písm. a) InfZ. Spisový přehled dozorového spisu obsahuje přehled dokumentů ve smyslu citovaného § 140 odst. 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 25. 10. 2004, č. 7/2004, založených v dozorovém spisu. Spisový přehled dozorového spisu může tedy například obsahovat přehled úkonů, které byly orgány činnými v trestním řízení v konkrétní věci učiněny, s uvedením konkrétních dat a poskytnout tak žadateli znalost fáze konkrétního trestního řízení, což může představovat důvod odepření poskytnutí dílčích částí požadovaného dokumentu nebo i celého dokumentu dle § 11 odst. 6 InfZ nebo dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, pokud jsou v konkrétním případě naplněny podmínky uvedené v těchto ustanoveních. Rovněž obal dozorového spisu může obsahovat údaj v uvedeném smyslu, např. vyznačení vazby apod.

V.e. Dokument OSZ o postoupení Policii ČR

31. Pokud jde o dokument OSZ o postoupení Policii ČR, krajský soud je toho názoru, že se skutečně převážnou částí svého obsahu *per analogiam* o vnitřní pokyn jedná. Byť rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010–73, výslovně zmiňuje jako akty, které lze *per analogiam* podřadit pod vnitřní pokyny povinného subjektu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, pouze ty pokyny státního zástupce, které uděluje policejnímu orgánu v průběhu přípravného řízení, krajský soud se znalostí obsahu listiny (je známa i žalobci) uzavírá, že dokument OSZ o postoupení Policii ČR je *per analogiam* pokynem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, když státní zástupce udělil policejnímu orgánu pokyn k prostudování trestního oznámení a k posouzení, zda je třeba sepsat úřední

záznam o zahájení úkonů trestního řízení, tedy udělil policejnímu orgánu pokyn, který policejní orgán nebyl oprávněn odepřít.

32. Jde-li o dokumenty, které mají charakter dokumentu OSZ o postoupení Policii ČR, je již z povahy věci zřejmé, že takové dokumenty též mohou obsahovat informace ve smyslu § 11 odst. 6 InfZ nebo ve smyslu § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, když každá písemnost takového charakteru, vyhotovená státním zástupcem a adresovaná policejnímu orgánu, může takové údaje obsahovat.

V.f. Posouzení odůvodnění napadeného rozhodnutí

33. Na základě výše uvedeného krajský soud konstatuje, že spisový přehled a obal spisu OSZ i dokument OSZ o postoupení Policii ČR by mohly obsahovat informace dle § 11 odst. 6 InfZ, resp. dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ. Dle krajského soudu bylo namístě, aby povinný subjekt, příp. žalovaný posoudili, zda jsou či nejsou dány důvody odepření požadovaných informací dle § 11 odst. 6 InfZ, ev. dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, a to případně s eventuelním přihlédnutím, zda požadované dokumenty mohly mít v těchto případech charakter vnitřního pokynu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ s důsledkem možného (avšak dále řádně odůvodněného) omezení poskytnutí informací. Tyto úvahy však napadené rozhodnutí neobsahuje.
34. Žalovaný opírá své rozhodnutí především o argument, že ve všech případech žalobcem požadovaných dokumentů jde o vnitřní pokyny ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, které upravují postupy směřující dovnitř státního zastupitelství, a nedopadají na práva a právem chráněné zájmy osob stojících mimo systém státního zastupitelství. Je však nutné podotknout, že tento argument představuje odůvodnění toho, proč by se mohlo jednat o vnitřní pokyny (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013, č. j. 10 A 251/2011-38). Nejde tedy o řádné odůvodnění neposkytnutí požadovaných dokumentů ani ve světle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, natož pak případně o řádné odůvodnění naplnění podmínek, upravených v § 11 odst. 6, nebo v InfZ § 11 odst. 4 písm. a), jak je uvedeno shora.
35. Pozdější vyjádření žalovaného k žalobě obsahuje náznak argumentace ve shora uvedených intencích, když žalovaný používá argumentaci vycházející z obsahu § 11 odst. 6, či § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, jedná se však spíše o vyjádření toho, že by požadované dokumenty mohly obsahovat údaje ve smyslu těchto ustanovení informačního zákona. K těmto svým způsobem opožděným a následným úvahám, žalovaného je však soud nucen uvést, že nedostatek odůvodnění správního rozhodnutí nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publikovaný pod č. 73/2004 Sb. NSS a rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
36. Krajský soud tak uzavírá, že s ohledem na nedostatek přiléhavého odůvodnění odepření poskytnutí požadovaných dokumentů, resp. informací, žalobci v napadeném rozhodnutí není schopen vyhodnotit, zda byly dány důvody pro odmítnutí žádosti o poskytnutí požadovaných dokumentů ve smyslu § 16 odst. 5 InfZ.

V.g. Princip legitimního očekávání

37. K námitce žalobce, týkající se toho, že žalovaný nerespektoval princip legitimního očekávání, resp. rozhodnutí Krajského ředitelství, kterým byly požadované dokumenty částečně poskytnuty a k tvrzení žalovaného, že pro žalovaného zásadně není závazná rozhodovací praxe jiných orgánů v tomto směru, uvádí krajský soud následující.
38. Správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je ustálená, jednotná, dlouhodobá činnost (nebo i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je pak správní orgán vázán (viz usnesení NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006–132, bod 81).
39. Žalovaný v uvedeném směru neargumentoval ustálenou rozhodovací praxí, ale odkazoval na jediné rozhodnutí policejního orgánu. Jakkoli je nastalá situace, spočívající v tom, že jeden orgán veřejné moci určité informace žadateli neposkytl, jiný však ano, zvláštní a svým způsobem nežádoucí, není postup policejního orgánu při vyřízení téže žádosti téhož žadatele podle informačního zákona pro státní zastupitelství závazný. Nadto je zapotřebí být srozuměn s tím, že i pokud by existovalo více rozhodnutí, na základě kterých byly žadateli poskytnuty obdobné informace, neznamena to ještě samo o sobě, že povinný subjekt má povinnost tyto informace žadateli poskytnout. Je třeba vždy brát v úvahu i konkrétní skutkové okolnosti každého jednotlivého případu.

V.h. Zbývající tvrzení účastníků řízení

40. Jde-li o tvrzení žalobce, že se státní zástupce OSZ v Chrudimi mohl dopustit trestného činu, a vydal pokyn v rozporu se zákonem, uvádí krajský soud, že těmito tvrzeními se není oprávněn zabývat, neboť tyto jdou nad rámec předmětu řízení a přezkumné pravomoci správního soudu.
41. Pokud pak jde o hodnocení žalovaného, že má žalobce sklony nadužívat postupy dle informačního zákona, uvádí krajský soud, že uvedené přímo nesouvisí s předmětem tohoto řízení a pokud by krajský soud posuzoval, zda byly dány důvody pro odmítnutí žádosti, nemohlo by mít vliv na přezkum napadeného rozhodnutí. Totéž pak platí, jde-li o tvrzenou zaujatost státního zástupce OSZ v Chrudimi vůči žalobci. Krajský soud v tomto směru může pouze podotknout, že subjektivní hodnocení povinného subjektu, resp. orgánu rozhodujícího o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, zda jiná podání žadatele vykazují rysy možného nadužívání postupů dle informačního zákona, nesmí vést k odlišnému posouzení konkrétní žádosti o informace a k odlišnému postupu povinného subjektu, než pokud by se jednalo o žádost žadatele, kterého povinný subjekt takto nehodnotí. Pokud jde např. o opakovaně podanou žádost s totožným obsahem, právní řád zná postupy, jak s takovými podáními naložit.

VI. Závěr a náklady řízení

42. S ohledem na nedostatek příléhavého odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský soud nepřistoupil k aplikaci § 16 odst. 5 InfZ, když úkolem správního soudu není aktivně vyhledávat důvody pro odmítnutí žádosti nebo nahrazovat důvody, na kterých je

vystavěno rozhodnutí povinného subjektu, pokud tyto důvody samy o sobě neobstojí (viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010–86).

43. Krajský soud proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro uvedené vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). V dalším řízení tak bude třeba, aby žalovaný opětovně posoudil žádost žalobce o informace a vyhodnotil, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí žalobcem požadovaných informací nebo zda je namíste poskytnutí informací odepřít. Svůj postup žalovaný ve svém rozhodnutí řádně zdůvodní. Krajský soud tak ani nepředjímá, jak mají správní orgány s žádostí o informace naložit. Pokud však žalovaný setrvá na tom, že vyžadované dokumenty obsahují zcela nebo zčásti informace mající charakter vnitřních pokynů, bude třeba řádně zdůvodnit omezení poskytnutí informací, přičemž pokud ve věci neprobíhá trestní řízení, v úvahu připadá posouzení ve smyslu § 11 odst. 6 InfZ.
44. Právním názorem, který vyslovil krajský soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
45. Krajský soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí dle § 78 odst. 3 s.ř.s., neboť zjištěné vady jsou napravitelné v rámci odvolacího řízení (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006–106).
46. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. Náklady řízení v tomto případě tvoří soudní poplatek za podání návrhu ve výši 3 000 Kč podle položky 18 odst. 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 22. června 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu